

Bilaga till
Alexis
Engdahl's
inkö.

Bilaga till
Alexis Engdahls inköp
Inventarie nummer:

42530 - 42568

44245 - 44845

45360 - 45481

50432 - 50830

Tillägg:

50726; 50774; 50786; 50794; 50807; 50815;

50816; 50821; 53446; 53684.

92096.

1083. Narbok ($7\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$ tum) af ljusröd silke
Prof. till byta. med handbroderier. - Köpt i Stanga sk.
Gotland. 0,20.

1084. Bärnstenspärla, rund, natkupplad
vid hålöppningarna ($\frac{3}{16}$ tum vida), så att

pärlaus tvärmått blifva: $1\frac{5}{8}$ o $1\frac{3}{16}$ utom
af en höftrum, vackert genomskinlig
färg. - Funnen i en kämpagraf 1885 å
självs kyrkogården i Burs socken
vid gräfnig af en graf, unq. 12 steg nor-
väst från kyrktornets nordvästra hörn.
Kämpagrafven påträffades på omkr. 3 fot
djup, hade ofvan vågrata och vid sidorna
lodrätt stående tunna kalkflitor. Som-
liga af kämpens ben voro ännu ganska
väl bibehållna. I grafven funnos tyg-
tals andra pärlor, de flesta af bärn-
sten, somliga af ett flammigt ämne
liksom sten eller färgadt glas, alla dessa
af blott $\frac{3}{8}$ - $\frac{6}{8}$ tumens tvärmått utom
ännu en enda unq. of dennas stor-
lek, åfömlides af bärnsten men gräflan-
mig och ogenomskinlig. Vidare påträ-
fades 2 bronsbucklor, en rund, lik-
nande Nr. 1146, den andra aflång, se 1112
(samt möjfl. ännu ngt annat, hoarom

(Forts. **XVIII**: 1084-1094)

(Forts. **XVIII**: 1084-1094.)

ej erhålls närmare underrättelse). — Omstån-
digheterna vid fyndet voro för öfr. följ-
jande. Dödgräfvaren, som för påträffade
stenaar ej ensam kunde uppkatta graf-
ven, begärde och erhöle hjälp af klocka-
rens dräng. Nya grafven kom att skära
kämpagrafvens nedre ända på sned, el.
ungefär så: Härigenom ^{kan} (ej hela
gamla grafven att rubbas eller fullst.
undersåkas, fastän man kunde se tämf.
väl ända upp till öfr. grafvelötenen. De
föret uppräknade saker m. fl. föret af död-
gräfvaren påträffades, vågade dessa in-
genting taga åt sig, utan blefvo de an-
tingen kastade upp med mulden eller möjl.
in i den orörda delen af kämpagrafven.
Dessa dödgräfvares tinnägagående kor-
sin gruvad i den mänginstädes på Got-
land ännu gängse fördomen, att, om
man fräntager de döda någonting som

hålet eller med annat uppsåt skadar
deras jordade minnen, kanner man
äfuur sig och sitt hus olycka ättar.
(Se äfven mitt bref angående ringkorset
i Levide socken.) Emellertid, sedan förut
blifvit bekant, sökte v. Pastor O. Jakobsson
att åter framlåta det undankastade och
gamu dervid förut nämnda pärlor
och brassaker medtadel i jordhögen (ser
torde de ännu befinna sig i hans ego.
I bref anhöll jag, att han måtte skänka
dem åt nord. museet. Varande då på Färö,
svarade han, det ett tillfälligt missio skilt,
konon från sina ^{hitta} tillhörigheter, deribland
äfuur fyndsakena befunns sig; trodde den
för äfr. ej vara särdeles sällsynta, ty då
skulle han gärna utlämna dem, men ville
ejst behålla dem för kuriositetens skull.
Äfven prostiman Lyth kom ut till graf-
ven att leta och hittade då i jordhögen

denna vackra bärnstenspärla. Tilläp-
tys kan i den orubbade delen af gräfva-
rnen finnas åtskildt af inrems kvor.
(Detta efter den beskrifning jag af kloe-
karen Löfvenberg och Prästinnan Lyth
erhöll ung. 3 veckor efter gräfningen,
som inföll i början af April 1885. Se
omständligt angifvet enf. "Jöngräfvarens"
önskan.) — Säfus af Prästinnan Fredri-
ka Lyth, f. Enckvist, i Burs, Gotland. —